

# Cesta do pravěku

**Přímo nad našimi hlavami ve výšce zhruba třiceti metrů, se ozývalo z neprůhledných korun vzrostlých borovic a smrků hlasité tiki, tiki, tiki, taki. Téměř sborové „tikání“ sem tam narušil na obloze velký letící stín a strašidelný chraplavý jekot. To se některý z rodičů vrací na hnízdo s denní dávkou potravy a domlouvá se z hladovými mláďaty.**

**P**odle zvuků jak z pravěku lze velmi snadno zjistit, kde se houje a podle bílého deště trusu padajícího na zem i to, kde se právě dobře najedli. Koukáme po



zemi, hledáme bílá kola pod stromy, počítáme obsazená hnízda a sčítáme bleděmodré skořápky vajec. Pro ty, co ještě neuhodli, kde se nacházíme, podotýkám, že chodíme po jedné významné hnízdní kolonii volavek popelavých. Nacházíme se ne daleko Tachova v menším lesíku u rybníka, kde již několik let kontrolujeme hnízdící volavky. Na vysokých stromech je zde od 30 až do 60 hnízd a jejich počet je závislý na klimatických podmínkách a množství potravy. Volavky popelavé patří do skupiny brodivých ptáků zemědělské krajiny. Na soustavě okolních rybníků loví převážně menší plevelné ryby a pokud nelétají rybářům přímo na nezabezpečené plůdkové rybníky, jsou jejich škody na rybí obsádce s velkými kapry zanedbatelné. Mimo ryb chytá i obojživelníky, větší hmyz a na posekaných polích či lukách hraboše a myši.

K lovu vyhledává mělčiny, okraje řek a vypuštěné rybníky, kde za chůze či strnulého vyčkávání, číhá na potravu. Siluetu volavky v letu poznáme bezpečně podle esovitě položeného krku, dlouhého zobáku i nohou, a do oblouku prohnutých křídel. Zbarvení je popelavě šedé, s bílo šedými variacemi. Čím je pták starší, tím je barevnější a zajímavější. Hnízdo si staví z drobných větví převážně listnatých stromů a snaží dvě až pět, výjimečně šest bledě modrých vajíček. V sezení na snůšce i péči o mláďata se střídají oba rodiče. Největším nepřítelem hnízdících volavek jsou silné větry, nepříznivé počasí, těžba dřeva a nedostatek přirozené potravy. To se projevilo i na letošní hnízdní sezóně, kdy následkem silných nárazových větrů popadalo několik desítek hnízd a mláďat. Na jednu stranu se zdá, že se jedná o přirozený přírodní proces limitující jednotlivé živočišné druhy, ale v lese, kde se těží dřevo, jsou otevřené paseky a velké mezery mezi jednotlivými stromy, je šance na úspěšné hnízdění vlivem lidské činnosti značně snižena. Každopádně populace volavek popelavých, alespoň v Plzeňském kraji, výrazně klesá a až čas a dlouhodobé výzkumy ukáží, zda je to přirozený proces, a nebo následek zásahů člověka do krajiny.

Karel Makoň ■

**DES OP -  
Záchraná stanice živočichů Plzeň**

Zábělská 75  
312 00 Plzeň  
E-mail: makon@desop.cz

